

Nr 223.

Av herr **Lundberg**, om anslag för fiskevårdande verksamhet vid norrlandskusten.

Den nya lagen om rätt till fiske m. m. trädde i kraft den 1 januari 1951. Detta innebär bl. a. en glädjande utvidgning av rätten till fiske med rörligt redskap vid kusten av Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands, Gävleborgs och Uppsala län. Även om det är för tidigt att göra några iakttagelser över fiskets omfattning efter den nya lagens ikraftträdande, torde man väl ändå kunna förutsätta, att fiskebeståndet inom dessa områden behöver ägnas uppmärksamhet. De gamla fiskevårdsföreningarna, som nu äro under avveckling, ägnade sig bl. a. åt fiskeodling, och även om fiskeodlingens betydelse av en del vetenskapsmän satts i fråga, är det dock nödvändigt, att staten ställer pengar till förfogande för fiskevårdande verksamhet inom frifiskeområdena. I främsta rummet gäller det att söka ordna skyddade och naturliga lekplatser för fisken genom utlägg av riskasar etc. i lämpliga vattenområden. Men även den gamla fiskeodlingen bör stödjas, så länge man icke har säkra vetenskapliga bevis för att den skulle vara utan värde.

Fiskets betydelse för yrkes- såväl som fritidsfiskare samt dess förnämliga roll ur rekreationssynpunkt gör det nödvändigt, att hushållningssällskapen eller annan lämplig organisation av staten få pengar till förfogande för att säkra fiskbeståndet. Om man räknar med att 10 000 kronor skulle ställas till förfogande för vardera av de fem länen, där fritt fiske tillkommit, skulle vi för 50 000 kronor kunna få en relativt god fiskevård och säkra fisket för befolkningen inom länen samt tillresande rekreativfiskare.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att för fiskevårdande verksamhet vid kusten av Norrbottens, Västerbottens, Västernorrlands, Gävleborgs och Uppsala län anslå 50 000 kronor, som för denna verksamhet på lämpligt sätt av Kungl. Maj:t skola disponeras.

Stockholm den 24 januari 1952.

John Lundberg.
